

Sygn. akt: I C 1557/18

Na rozprawie dnia 6 marca 2019

Za powoda nikt się nie stawił zawiadomiony prawidłowo.

Pozwany nie stawił się pomimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień – ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego obecności. Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący SSR Marek Makowczenko

Protokolant Joanna Kucharska

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2019 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko K. K.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w B. kwotę 20.992,20 złotych (dwadzieścia tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dwa złote 20/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18.11.2018r. do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.667,00 złotych (cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.
4. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 1557/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w B. wniósł przeciwko K. K. pozew o zapłatę kwoty 20.992,20 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 18.11.2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podał, iż przedmiotowa kwota wynika z weksla podpisanego przez pozwanego, na mocy którego zobowiązał się zapłacić wskazaną sumę w oznaczonym terminie.

Pozwany K. K. pomimo skutecznego doręczenia odpisu pozwu i zawiadomienia o terminie rozprawy, nie stawił się, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani nie zażądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 maja 2018 r. pozwany K. K. zawarł z powodem (...) S.A. z siedzibą w B. umowę pożyczki nr (...). Celem zabezpieczenia pożyczki pozwany wystawił weksel in blanco.

Pozwany nie spłacał rat pożyczki w oznaczonym terminie, wobec czego umowa została rozwiązana na mocy pisemnego oświadczenia powoda o wypowiedzeniu umowy pożyczki z dnia 18.10.2018 r., a weksel wypełniony na kwotę 20.992,20 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 17.11.2018 r.

(**dowód** : wypowiedzenie umowy pożyczki – k. 5, weksel – k. 4, deklaracja wekslowa – k. 6)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zostało uwzględnione w przeważającej części – tj. w zakresie należności głównej, zaś oddalone w zakresie żądania odsetek w części przewyższającej odsetki ustawowe za opóźnienie.

Stosownie do dyspozycji art. 339 § 1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W takim wypadku, zgodnie z § 2 przywołanego przepisu, co do zasady przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Wskazane powyżej domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda nie obowiązuje, gdy twierdzenia te budzą uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). Przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia Sądu od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają żądania pozwu i czy ich uwzględnienie nie narusza obowiązujących przepisów prawa materialnego. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach.

W tym kontekście należy wskazać, iż podstawę prawną zgłoszonego w sprawie żądania stanowiły przepisy art. 28 i art. 48 pkt 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe (Dz. U. z 2016 r., poz. 160) w zw. z art. 104 cytowanej ustawy. Na mocy art. 104 Prawa wekslowego odpowiedzialność wystawcy wekslu własnego jest taka sama, jak odpowiedzialność akceptanta wekslu trasowanego. Stosownie zaś do treści art. 28 Prawa wekslowego akceptant zobowiązuje się do zapłaty weksla w terminie płatności, zaś w razie niezapłacenia weksla posiadaczowi weksla służy przeciwko niemu bezpośrednie roszczenie o wszystko, czego można żądać na podstawie art. 48 i art. 49 Prawa wekslowego.

W myśl art. 48 Prawa wekslowego posiadacz wekslu może żądać nieprzyjętej lub niezapłaconej sumy wekslowej wraz z odsetkami, jeżeli je zastrzeżono. Odsetki te mogą być jednak zastrzeżone jedynie w wekslu płatnym za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, a klauzula oprocentowania sumy wekslowej winna stanowić część składową weksla. Umieszczenie jej na wekslu płatnym w oznaczonym dniu uważa się za nienapisane (art. 5 Prawa wekslowego). Należy także wskazać, iż zgodnie z poglądem wyrażanym w judykaturze obowiązek zapłaty odsetek od sumy wekslowej niewyrażony na wekslu nie wiąże dłużników wekslowych, nawet jeżeli wynika on z umowy handlowej, która była przyczyną wystawienia weksla (vide orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1929 r., I C 459/29, OSNC 1929/2/168).

Nadto posiadacz weksłu może się także domagać odsetek od wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności (art. 48 pkt 2 w/w ustawy). Wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie odesłania zawartego w art. 481 § 2² k.c. określa obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie z dnia 7 stycznia 2016 r. (M. P. z 2016 r. poz. 47).

Z uwagi na treść w/w bezwzględnie obowiązujących przepisów ustawy Prawo wekslowe nie mogło podlegać uwzględnieniu żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w wysokości przewyższającej odsetki ustawowe za opóźnienie i jako niedopuszczalne podlegało oddaleniu. Zgodnie bowiem z art. 48 pkt 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo wekslowe posiadacz weksłu może żądać od zobowiązanego zwrotnie odsetek w wysokości sześć od sta, a przy wekslach wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności. Mając zatem na uwadze, iż weksel przedłożony w niniejszej sprawie jest płatny i wystawiony w B. żądanie zasądzenia odsetek jest uzasadnione, jednak jedynie w zakresie odsetek w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Powództwo podlegało oddaleniu w zakresie odsetek za opóźnienie w części przewyższającej odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Mając na uwadze, iż pozwany przegrał proces zasądził od niego na rzecz powoda poniesione koszty zastępstwa procesowego ustalone w oparciu o rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) – 3.600 zł, opłatę sądową od pozwu – 1.050 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wobec niestawienia się pozwanego na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, o którym został skutecznie zawiadomiony oraz niezłożenia wyjaśnień Sąd wydał wyrok zaoczny.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.